

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den finansielle sektor har afgørende betydning for samfundsøkonomien, virksomhederne og for den enkelte borger. Det giver selvfølgelig denne her sektor stor magt; en magt, som i Danmark er koncentreret på ganske få hænder.

Koncentrationen i pengesektoren har udviklet sig til at være en af de højeste i EU. En situation, der ikke bare giver meget magt til meget få mennesker, men også udnyttes til at tjene ekstra mange penge i forhold til de andre lande. Den danske pengesektors indtjening ligger nemlig ligesom i andre lande med høj koncentration i den høje ende i EU.

Det har dog ikke stillet tørsten efter mere for tjeneste. På det seneste har vi set, hvordan ønsket om at tjene endnu flere penge truer dankortets eksistens i den udgave, vi kender det i dag.

Der kunne altså være god grund til at diskutere, hvordan vi kunne opbygge en finansiel sektor, hvor hensynet til samfundsmæssige interesser i at opbygge et samfund baseret på bæredygtighed og hensynet til forbrugerne og demokratiet stod i centrum.

Det handler det her forslag ikke om – slet ikke. Den påståede hensigt er i stedet for forenkling, regelsanering og regelmodernisering. Men desværre er det lidt uklart, hvem det bliver mere enkelt for.

Det er rigtigt, at der kommer færre paragrafer, og det er også rigtigt, at det bliver nemmere at sammenligne de enkelte områder inden for den finansielle sektor. Det er selvfølgelig fint.

Til gengæld bliver det mere uoverskueligt at få et overblik over den lovgivning, der gælder inden for det enkelte område. Jeg synes ikke, at det her lovforslag giver større klarhed over og enkelhed på det finansielle område hverken set fra kunders eller fra virksomhedernes synsvinkel.

Enhedslisten er enig i Forbrugerombudsmandens kritik af, at der ikke fastlægges klare lovregler på området for god skik og kontraktforhold. Og vi er enige i, at de grundlæggende og basale regler, der skal gælde mellem kunde og finansiel virksomhed, burde fastsættes i loven, således at niveauet for forbrugerbeskyttelse blev fastlagt efter en åben debat.

Vi har altså en smule svært ved at se forbedringerne for kunderne i det her forslag. Vi synes snarere, at der er tale om forringelser. Så med mindre der sker klare forbedringer i den videre proces, vil Enhedslisten ikke kunne stemme for det her forslag.

Formanden:

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I en tid, hvor flere og flere finansielle virksomheder beskæftiger sig med mere og mere, ser vi lovforslaget som et godt initiativ, selv om man, når man sidder og bladrer i det 400 sider lange lovforslag, godt kan trække lidt på smilebåndet over, at det skulle være regelforenkling og regelmodernisering. Men vi erkender, at det er et skridt på vejen.

Derfor glæder vi også over, at der i og for sig ikke sker de store ændringer, men blot en sammenkrivning og ændringer på afgrænsede områder. Vi tror, det er en vigtig proces, der bliver sat i gang her, for at vi kan få et lovkompleks på området, som er mere overskueligt.

Som sagt er det det første skridt, og Kristeligt Folkeparti vil gerne støtte lovforslaget og arbejde positivt med under udvalgsarbejdet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først tak for den positive behandling, forslaget har fået.

Lovforslaget skal jo, som det også blev nævnt af en af talerne, ses som en del af en fortløbende proces, hvor formålet er at harmonisere og ensrette den finansielle lovgivning.

Vi har her i landet længe været i gang med arbejdet med at skabe en større finansiel lovreform. Forslaget til lov om finansiel virksomhed er således en opfølgning på lovinitiativer fra den tidligere regering.

Lovforslaget bygger på det grundlag, at ens forhold skal behandles ens, uanset hvilken virksomhed det drejer sig om. Pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter glider i disse år produktmæssigt ind over hinandens områder, og for kunden er det jo ikke afgørende, om det er et realkreditinstitut eller en bank, der tilbyder lån. Det drejer sig om pris, service osv. Derfor er det væsentligt, at reglerne fokuserer på produktet, ikke på virksomheden.

Som nævnt af flere af talerne ophæves en række love og paragraffer. Vi ophæver syv love. Moderniseringen af de finansielle love betyder, at der bliver ca. 100 paragraffer færre. Så selv om det er omfattende og der også er behov for, som fru Marianne Jelved siger, at der sker et omfat-